

Tað var ein ógvuliga konstruktivur fundur, og vit fingtu nógv av skafti, eins og vit lærdu sera nógv, sigur formaðurin fyri áhugabólkin, Bjørghild Djurhuus, sum her sæst sita fyri endan á fundarborðinum. Samanberað við hini norðanlondini eru vit sera væl við, sigur hon

Mynd: Jens Kr. Vang

– Vit hava øll tølina frá øllum skúlakanningum, sum hava verið í landinum. Men tølini eru ikki savnað til hagtøl, og tað er spell, tí vit fáa ikki nýtt tey, sum nú er, sigur Bjørghild Djurhuus, sum er formaður fyri áhugabólki fyri børnum og heilsu. Áhugabólkurin hevur júst skipað fyri einum góðum, norðurlenskum samstarvsfundi í Havn

SYMSTARVSEFUNDUR
Eydna Skaale
eydna@sosialurin.fo

Í Føroyum hava vit fimm áhugabólkar innan heilsurokt. Til dømis arbeiðir ein innan eldraðkið, ein arbeiðir fyri sálarsjúk og ein áhugabólkur er so eisini, ið arbeiðir fyri børnini. Hesin síðstnevndi hevur einar 40 limir, sum allir dagliga arbeiða við børnum og heilsu, t.d. sjúkrarøktarfrøðingar á barna- og føðideildum og heilsufrøðingar, sum arbeiða við smá-børnum og skúlabørnum. Barnaáhugabólkurin eitur FÁ 5, ið merkir fakligur áhugabólkur nummar 5.

Norðurlenskt samstarv
Bjørghild Djurhuus, heilsufrøðingur, er formaður í FÁ 5. Hon greiðir frá, at tað eru slíkar áhugabólkar fyri børnum og heilsu í øllum norðurlondunum, og at tað er eitt sera gott og tætt samstarv imillum nøkur av londunum. Føroyar, Ísland, Danmark, Noreg og Svøríki mótast einaferð árliga. Grønland og Finnland eru

Okkum vantar hagtøl um føroysk børn

ikki komin við í samstarvið enn, men Bjørgild vónar, at tað ikki verður so leingi, fyrr enn øll norðurlondini verða umboðað. Norðurlenska samstarvið byrjaði í 1994, og FÁ 5 kom við í 2001. – Vit mótast einaferð um árið í skiftandi vertslondum. Annaðhvørt ár er ein ráðstevna, har vit viðgera eitthvørt evni í samband við børn og heilsu, og annaðhvørt ár mótast vit til ein samstarvssfund, sigur hon. Árligi samstarvsfundurin, og 10 ára jubileum fyri samstarvinum, hevur júst verið hildin her í Havnini, og Bjørghild sigur, at tær fingtu allar sera nógv burturúr. – Vit í Føroyum eru so isoleraðar til dagligt, langt burtur frá hinum, og tí er tað ómetaliga gott at kunna mótast, og greiða fra hvat rørir seg hjá hvørjum øðrum. Á henda hátt frætta vit um øll hini norðanlondini, og ikki bert um Danmark, greiðir Bjørghild frá. Til slíkar samstarvsfundir sum hesar, hava øll londini fyrrireikað eina fram-løgu, um hvat rørir seg innan børn og heilsu júst nú. Friggjadagurin verður nýttur til framløgur og kjak, soleiðis at fyrimunir og vansar við ymisku skipanunum kunnu verða funnir.

– Vit eru væl og virðiliga við, tá tað kemur til heilsurokt hjá børnum, tað er so heilt víst. Vit hava avgjørt einki at skammast av, heldur Bjørghild. – Sjálvsagt eru vit aftan fyri á nøkrum økjum, men vit eru frammaliga á øðrum økjum, so vit skulu als ikki smæðast burtur ímillum hesi stóru londini, heldur hon. Eitt økið, har Føroyar tó halta aftaná, er innan hagtøl. Tað er ógvuliga spell ikki at hava nøkur tøl at samanbera við, fyri at siggja hvønn veg rákið fer hjá okkum. T.d. innan vekt. Tað verður jú ógviliga nógv talað um etingarólag, eisini hjá børnum. Stórur partur av børnunum verður sagdur annaðhvørt at vera ov lættur ella ov tungur. Vit í Føroyum hava tó eingi tøl at meta okkum eftir. Vit hava bert danskar talvur at samanbera okkum við, og tað er jú ikki tað sama, sigur Bjørghild. Hon leggur dent á, at vit jú ikki eta kost, ið kann samanberast við kostin í nøkrum øðrum landi. Hon sigur, at hóast danski og føroyski døgverðamaturin er vorðin líkari tey seinastu árin, eta føroyskar familjur enn nakað av føroyskum mati, sum ikki kann samanberast við tann danska. – Tað, sum er so forferdilig spell, er, at øll tølini finnast. Heilsufrøðingar á skúlnum hava altíð skriv-að øll neyðug tøl upp, fyri hvørt einasta barn, sum hevur gingið í skúla. Onkur má bara gera tað arbeiðið, sum tað er, at savna tølina og gera talvur og diagramm, staðfestir Bjørghild Djurhuus. Hon dugir tó ikki at siga hvør ið skuldi gjørt hetta

arbeiðið, tí heilsufrøðingarnir sjálvir hava ikki tíð til tess. – Kanska man kundi sett onkran, ið var undir hægri viðkomandi lestri, at skipa tølina, heldur hon. Tað kundi kanskt verið eitt lestrarprojekt. – So vórðu tølina til taks, og vit kundu fingið nyttu av teimum, líkasum hini londini hava nyttu av sínum tølum, staðfestir Bjørghild Djurhuus.

– Vit ætla okkum at standa saman um eina yvirlýsing, ið júst skal snúgva seg um etingarólag hjá børnum. Hon skal sendast til Norðurlenska Ráðharraráðið, eins væl og til tær norðurlensku stjórnirnar. Á henda hátt ætla vit at seta fokus á nokur ting og markera okkum, greiðir Bjørghild frá. Hon sigur, at tað til ráðstevnurnar koma eini 200-300 fólk, ið arbeiða innan børn og heilsu, so tað verður eitt størri tiltak enn samstarvsfundurin var. – Tað er eitt stórt arbeiði, men tað gevur eisini úrslit. Og so havi eg nakrar ungar, deiligar og dynamiskar sjúkasystrar afturat mær í nevndini. Nanna Kallsberg, Mari Johannesen, Gunnvá Viderø, Rúna Wardum, Minna Poulsen og Petra Arge eru í nevndini afturat mær. Tær eru veruliga nakrar eldsálir, sum brenna fyri tí, vit gera. Tá verður arbeiðið lættari av sær sjálvum, sigur Bjørghild Djurhuus at enda.

Fín byrjan í Atlantis

Seinasta leygarkvöld var og komandi trý leygarkvöldini verða beinleiðis undirhaldssendingar úr Atlantis í Klaksvík í Útvarpi Føroya. Leisturin er lætt prát, undirhald, tónleikur og so eitt hvørt óvæntað. Og tann fyrsta sendingin seinasta leygarkvöld má sigast at vera ein fin byrjan

ÚTVARP
Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Klaksvík: Salurin í Atlantis er fullur av fólki. Úr hátalaranum hoyrist Leif Láadal í Útvarpinum, hann er í ferð við at fáa V4 dráttin avgreiddan. Á pallinum í Atlantis sita nakrir tónleikarar klárir at taka yvir, tá V4 drátturin er liðugur. Útvarpsverturin, Gunnar Nolsøe, stendur púra klárur. Hóast talan er um beinleiðis sending og fullan sal, sær ikki út sum at teir heilt stóru nervarnir eru upp á spæl.

V4 drátturin er av, og tónleikararnir byrja at spæla. Eitt gott og flótandi byrjunarlag, og Gunnar byrjar so at tosa. Lógvabrestir hoyrast úr salinum, og so er stóðið sett fyri einari beinleiðisundirhaldssending í útvarpinum. Valið av luttakarum, sum Gunnar hevur gjørt, til hesa fyrstu sendingina, er væl-troffíð. Talan er um fólk, sum lutfalsliga eru kend í lokalsamfelagnum í Klaksvík, so harvið fangar hann áhoyrararnar, men hartil hava tey, kanska serliga talkshow-gesturin, Kristian Fríðrik Olsen, nógv gott upp á hjarta, sum ein og hvør kann seta seg inni. Óansæð hvar í landinum lurtarin býr. Sendingin koyrir sum eftir ánni. Alt gongur upp á stás, og fólk lata eisini væl at aftaná. Gunnar fær nógv herðaklapp frá teimum mongu, sum lurtadu í salinum. Eisini koma fólk, sum hava sitið heima og lurtað, ein túr í Atlantis at takka honum og hansara mongu hjálparfólkum.

Gamalt hugskot
Gunnar greiðir frá, at hugskotið um at gera eina beinleiðis undirhaldssend-

sambært honum, men onki, sum ikki kann rættast til næstu ferð.

Sendingin komandi leygarkvöld byður upp á ein gest, sum eitur Ólavur Samson, skemtarin verður Øssur Hentze, sum mangan hevur staðið á palli í Atlantis fyrr og á tónleikarasíðuni verður tað antin Arnfríð Lützen ella Mása Tróndheim, sum fara at syngja.

Gunnar sigur, at orsøkin til, at tað bert eru fyra sendingar í fyrstu atløgu er, at hetta er ein roynd.

– Tað er altíð gott at kunna royndarkoyra eitt konsept, og tað meti eg, ein fær gjørt við fyra sendingum, sigur hann. Men dylir tó ikki fyri, at tað er væl hugsandi, at fleiri fara at verða seinni, um hetta eydnast væl.

Leif Waag Høgenesen var skemtarin og hermarin leygarkvöldið

Kristian Fríðrik Olsen var gestur í fyrstu beinleiðis undirhaldssendingini í útvarpinum, Leygarkvöld í Atlantis, sum Gunnar Nolsøe skipaði fyri

Tá so hugskotið varð lagt fram fyri leiðsluna í útvarpinum, vóru tey beinanvegin við upp á tað og hildu hugskotið vera gott. Og nú ber so til at hoyra hetta hugskotið tey trý komandi leygarkvöldini afturat. Tað fyrsta livdi í øllum førum upp til sitt heitið, sum undirhaldssending.

Skóta-hjálpin av bakka-stokki

Nú fer skótahjálpin 2004 av bakka-stokki. Í døgnum frá 18. til 25. september fara skótar at ganga runt og bjóða húsarhaldum hjálpin til eitthvørt

SKÓTAHJÁLPIN 2004
Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Peningurin, sum kemur inn til Skótahjálpinna, fer vanligu til eina føroyska og eina útlenska verkætlan.

Í ár er tað sjálvhjálparbólknir fyri børn og ung í Føroyum, sum hava mist foreldur við deyða, ið fær pengar frá Skótahjálpin.

Tann útlenska verkætlanin er arbeiðið hjá einum kolumbianskum bis-kuppi, ið eitur Tito Jesus Mora Esquerria. Hann hevur stovnað barnaheim í Kolumbia fyri børn hjá familjum, sum ofta eru flýdd frá litla garði sínum, tí narkoharkalið hava tikin hann til sína óhugnaligu framleiðslu. Mangan er talan um einligar mammur við stórum barnaflokki, tí pápin er myrður. Endamálið við Skóta-hjálpin er, at frísk og røsk børn ella ung kunnu verða við til at hjálpa øðrum menneskjum bæði í heimlandi og útlandi, sum av eini ella aðrari orsök ikki hava tað so gott.

Eisini ber til at stuðla Skótahjálpinu peningaliga beinleiðis á eina av teirra kontum í peningastovnunum. Hetta er 21. árið, at tær fyra skótasamskipanirnar í felag skipa fyri Skótahjálpinu.

Steinvør Fonn var á tónleikakaféini í sendingini. Hon sang tvey vøkur lög, og var tað ein finur endi upp á sendingina